

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 724/2017

05.09.2017. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адвоката Мирослава Лазића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 66/15 од 26.01.2016. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 96/16 од 13.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 66/15 од 26.01.2016. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 96/16 од 13.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К 66/15 од 26.01.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, и осуђен на новчану казну у износу од 120.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде и одређено да уколико исту не плати у означеном року казна ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да плати паушал у износу од 10.000,00 динара и надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 38.860,00 динара као и да оштећеној ББ надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 44.625,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је оштећена ББ ради остварења имовинско правног захтева упућена на посебну парницу.

Решењем Основног суда у Бору К 66/15 од 09.03.2016. године извршена је исправка пресуде Основног суда у Бору К 66/15 од 26.01.2016. године тако што је у изреци пресуде додато „према окривљеном АА са подацима као у списима предмета на основу члана 86. став 2. у вези става 1. КЗ изриче се мера безбедности

забране управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности ове одлуке“, док је у осталом делу пресуда остала неизмењена.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 96/16 од 13.04.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Бору К 66/15 од 26.01.2016. године са решењем о исправци К 66/15 од 09.03.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адвокат Мирослав Лазић због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијене пресуде укине.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у побијаним одлукама наводи да током првостепеног и другостепеног поступка није утврђен узрок саобраћајне незгоде, да није обављен увиђај на лицу места, да се вештак саобраћајне струке изјашњавао и о чињеницама за које није имао никаквих података, као и да је у

току овог кривичног поступка требало обавити реконструкцију догађаја ради разрешавања питања пружања пута, места настанка незгоде и препреке, која је по тужиоцу била ризла која се налазила на путу.

Како је дакле у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева – погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање – то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић